

סיפור השבוע

מלבו אבל מיד לאחר מכן נזכר ומהר לאשר כי אמנם כן - לפני עשר שנים נגנבו ממנו עשרת אלפים רובל.
"ובכן, הנה הגניבה לפניך", אמר רבי אברהם ושלף את הארנק המיושן והניחו לפני המלונאי הנדהם. "מהיכן זה הגיע?" נפלטו המלים מפיו של בעל המלון. אך מיד חזר בו בהיזכרו בתנאי, שאסור לו לשאול שאלות. שעה קלה הביט מופתע, אל האורח ולאחר מכן מנה את הכסף, הסכום היה במלואו. "אמנם לשאול שאלות בקשר לגניבה לא אוכל, כי כבר הבטחתי זאת", פתח ואמר המלונאי לאחר כמה רגעים של שתיקה, "אבל שאלות מסוג אחר הרי מותר לשאול. ובכן, יגיד לי כבודו מה מעשיו פה, לשם מה בא למלונאי האם בא כדי להחזיר לי את הגניבה? אם כן מדוע לא עשה זאת מיד?"

"בעניין הגניבה אין ברצוני לדבר", הסביר רבי אברהם מרדכי. "אולם, זאת אגיד לך: שלש בנות יש לי בביתי, שהגיעו לפרקן. כאשר באתי לבקש את ברכותיו של הרבי, שלח אותי הנה מבלי שאדע לאיזו מטרה, ומן השמים סיבבו מה שסיבבו."

הבין בעל הבית למה הרבי התכוון ומבלי לחשוב הרבה בקש מרבי אברהם, שיגיש לו חשבון מפורט - בכמה צפויות להיות הוצאות הנישואין לשלש בנותיו. בסבר פנים יפות מסר המלונאי את הסכום הנקוב, ולאחר שניפרד ממנו לשלום, נסע רבי אברהם לדרכו.

למותר לציין את השמחה, שהשתררה בביתו של רבי אברהם. בנותיו נשאו לתלמידי חכמים מובהקים - הכל כנאות וכיאות. כעבור זמן מה, כאשר נכנס רבי אברהם מרדכי לחוזה, אמר הצדיק: "היודע אתה, מדוע שלחתי אותך לקרשניק? כי צערו ומוסר כליותיו של אותו משרת לא נתנו לי מנוח...לא יכולתי לישב בשלוה ביודעי עד כמה מתייסר אותו יהודי אומלל, הרוצה לחזור בתשובה ואינו יודע כיצד, על כן שלחתי אותך, שבאמצעותך יתכפר לו חטאו, ועל ידי כך תיוושע גם אתה..."

ברכות

מזל טוב להראל ומעיין אוריין ה"ו לרגל הולדת הבת. יהי רצון מלפני שוכן מרומים שתזכו לגדלה עם כל יוצאי חלציקם באושר, שמחה ונחת לאהבת תורה ויראת שמים, וימצאו חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם.

תשובות זזוכה

התשובות הנכונות לפרשת ויקרא הם:

1-ב' 2-א' 3-ב' 4-ד' 5-ב' 6-ג' 7-ג' 8-ג' 9-ד' 10-ב' 11-ב' 12-ד'

עקב אילוצים לא יפורסם השבוע שם הזוכה בפרשת ויקרא

תקציר משיבועות יעבר: כל ימיו חיו הרב הקדוש רבי אברהם מרדכי מפינטשוב, תלמידו של החוזה מלובלין, ובני ביתו בדוחק ובמצור. הוא הגה בתורה יומם ולילה, בני ביתו לא התלוננו, כי חוננו, להכרה שהעולם ותענוגותיו, הם הבל חולף, ורק המצוות שהאדם צובר בעולם הזה הם עושרו האמיתי.

כשהגיעו בנותיהם לפרקן, ביקש את ברכת רבו "החוזה". רבו אמר: "לך לך לקרשניק, שם יעמוד לך רווח והצלחה". בני ביתו הכינו לו ארגז, ושמו בו את בגדיו וכמה ספרים, כך יצא לקרשניק. שם התאכסן בחדר קטן במלון, הוציא מארגזו ספר וישב ללמוד. בעל המלון ראה את הארגז שבחדרו, חשב שכספו טמון בארגז והוא ישלם ברוחב יד את ההוצאות, ולכן שרת אותו במאור פנים. אחרי כמה שבועות כשהתברר לו כי בארגז אין כסף! החליט לתבוע ממנו בהקדם תשלום לחוב. באותו לילה, שמע רבי אברהם נקישה על דלת חדרו, בפתח עמד יהודי - שהיה משרתו האישי של בעל-המלון, אשר נכנס ונעל את החדר.

המשרת אמר לר' אברהם כי הוא רואה בו צדיק ורוצה לספר לו סוד על חטא עליו הוא חפץ לחזור בתשובה. הוא סיפר כי כל ימיו חיו הוא ומשפחתו בדלות רבה, והנה לפני עשר שנים, אחרי חג הפסח כשהגיע למלון, ראה שבעל המלון חזר שמח מההצלחה האירה לו פנים, הסתובב בחדרים, והשאיר את ארנק הכסף באחת ממגרות השולחן ולא נעל אותה. יצרו בער בקרבו, בלילה, כשכל בני הבית ואורחי המלון נמו את שנתם, התגנב לאותו חדר, ולקח את הארנק ובו סכום של עשרת אלפים רובל. כשחזר לחדרו כל הלילה לא ישן, כי כל ימיו נזהר מן החטא, ולכן מחרת הלך והטמין הארנק בחצר. בבוקר כשגילה בעל הבית שהארנק חסר, חיפש בכל המקומות, בו לא חשד, כי מוחזק היה בעיניהם לאדם כשר וירא חטא. מאז לא נגע בכסף הגנוב, אבל מוסר הכליות לא פסק. הנה לפני שבועות כשהגיע רבי אברהם חשב להיעזר בו כדי להשיב את הגזילה.

המשרת הוציא ארנק ישן מכיסו וביד רועדת הושיטו לרבי אברהם מרדכי, שהסכים להחזיר את הארנק לבעל המלון מבלי שיספר לו מהיכן ואיך הגיע אליו. המשרת יצא בשקט, אך שמח על שמצא דרך להחזיר את הגזילה. למחרת נכנס בעל הבית לחדרו של רבי אברהם מרדכי, ובידו החשבון, אותו הגיש אליו....

סוף דבר: עיין רבי אברהם מרדכי בסכום הנכבד שהצטבר, החריש

שעה קלה ולבסוף אמר: "רבי יהודי! דבר סתר לי אליך. אם תבטיח לי, שלא תשאול שאלות, אגלה לך הכל".

הסתקרן בעל הבית מאד לדעת מה אורח זה רוצה לגלות לו והסכים מיד לתנאי - לבלתי שאול שאלות. "שב נא ואספר לך דבר מה", ביקש רבי אברהם. ישב המלונאי וחכה בקוצר רוח למוצא פיו של האורח.

"האם גנבו מכבודו סכום כסף נכבד?" שאל האורח. ברגע הראשון השיב המלונאי בשלילה, כי כבר חלפו מאז עשר שנים, והדבר נשתכח

נר ה' נשמת אדם, גיליון זה מוקדש לעילוי נשמת:

מורי ורבי יעקב (מימון) בן ר' משה וסולטנה חורי ע"ה יחיאל (יחיא) בן יוסף ונעמה ארז ז"ל מנשה בן רחמה בן פורת ז"ל אברהם בר עלו אדרי ז"ל שלום בן יוסף שרון ז"ל דוד בן ביבימה נאמן ז"ל יונה בן עלזיה גפסו ז"ל אליהו בן אברהם שמעוני ז"ל ז'קלין נאוה חיה בת מולוק ע"ה רחל בת חנה אדרי ז"ל מרים בת ינטה טרביץ ז"ל רחל בת מסעודה אלבז ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.א

יהי רצון שישלח הקב"ה רפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל ובכללם ל:

יעקב בן ריבה (רעיה) ה"ו אברהם בן מסעודה אמיר ה"ו בן ציון יונה בן חנה אביגיל ה"ו נוריאל בן גוהרה נאמן ה"ו זינה בת בואנו ניאזוב ה"ו נירית בת מזל אהרוני ה"ו שרה מזל טוב בת לאה סימן טוב ה"ו

מאצרות התורה לילדים

ילדים יקרים וחביבים, קדושים הם ישראל, מובדלים ומופרשים מכל אומה ולשון. הקדוש ברוך הוא גידלנו וקידשנו בתורה ובמצוות ולכו ציונו לשמור גופנו מלטמא במאכלים אסורים, שרצים משקצים נבלות וטרפות. אומנם לא גילתה התורה את טעמם של מצוות, ואין אנו יודעים למה נאסרה חיה זו ולמה מותרת בהמה זו, אולם בתורה נאמרה התוצאה הרעה הנגרמת מאכילת אסור: "ולא תטמאו בהם ונטמתם בם" שזוהי תכונתם של המאכלים האסורים, שטמאים את נפשם של מי שאוכלם וגורמים להם להיטמע בין הנוכרים. ישראל נצטוו להבדיל בין המינים המותרים באכילה לבין המינים האסורים באכילה. לכל מין מהחיה, בהמה, חיה, עוף ודגים – סימנים המבדילים בין המותרים באכילה לבין האסורים באכילה. הסימנים המבדילים בין בהמה וחיה טהורה לזו שאינה טהורה הם, שחיה ובהמה טהורה היא: מפרסת פרסה, שוסעת שסע ומעלת גרה. שני סימני טהרה נאמרו בדגים, כל דג שיש לו סנפיר וקשקשת, טהור הוא ומותר לאכלו. ידעו חז"ל שכל דג שיש לו קשקשת יש לו סנפיר ועל כן די אם היה כתוב בתורה סימן אחד, של הקשקשת, ולמה נאמר גם סנפיר? כדי להגדיל תורה ולהאדירה. ולמדנו כי לא קיים ולא יהיה דג שיש לו קשקשת ואין לו סנפיר.

ותרתנו הקדושה פרטה בשמותיהם את שמות העופות הטמאים אחד לאחד. מפני שכל שאר העופות טהורים הם ואין להם מספר כי רבים הם ביותר ומכאן למדים אנו, שכך צריך לנהוג בלמוד, כשהרב מלמד את תלמידיו, עליו ללמדם בדרך קצרה ולא להרבות בדברים. ארבעה סימנים נתנו חכמים להבחין בין העופות המתרים באכילה לבין העופות האסורים באכילה, אחד מהם הוא, אם העוף דורס – שנועץ ציפורניו בטרפו ואוכלו – טמא הוא, ואסור לאוכלו. מדוע העוף הדורס לעולם טמא הוא ואסור באכילה? נראה כי הסיבה היא שטבעם של העופות הדורסים אכזרי ודמם חם, ותכונות רעות אלו עוברות אל מי שאוכל מהם, לכן הרחיקה אותנו התורה מעופות אלו. המינים המעופפים ההולכים על ארבע: זבובים, דבורים, יתושים ודומיהם הם הנקראים שרץ העוף ואסורים הם באכילה. ישנם שמונה מיני חגבים שהתירה התורה את אכילתם למי שמכירם ובקי בשמותיהם ויודע לזהותם. ולמי שאינו מכירם יכול לזהותם לפי סימנים אלו: כל שיש לו ארבע רגלים, ארבע כנפיים שחופות את רוב ארכו ורוב הקף גופו ויש לו שני כרעים לנתר בהם – הרי זה טהור ומותר באכילה, אלא שנהגו רוב עדות ישראל איסור באכילת כל מיני חגבים, מפני שאין אנו בקיאים בסימני טהרתם.

שאלות לילדי כיתות א' עד ג' (לפחות חלק מהשאלות עפ"י "אוצרות התורה לילדים" שלמעלה)

1. מה התוצאה הרעה שנגרמת כתוצאה מאכילת מאכלים אסורים?
- א. נפגעת בריאות הגוף. ב. הנפש נטמאת וזה גורם להיטמע בין הגויים. ג. לא ידוע מהי התוצאה הרעה. ד. נהיה קשה יותר ללמוד תורה.
2. מהם הסימנים המבדילים בין בהמה וחיה טהורה לזו שאינה טהורה?
- א. חיה ובהמה טהורה מפרסת פרסה. ב. חיה ובהמה טהורה שוסעת שסע. ג. חיה ובהמה טהורה מעלת גרה. ד. כל התשובות נכונות.
3. האם קיים בעולם דג שיש לו קשקשת ואין לו סנפיר?
- א. כן, בגלל זה צריך שני סימני טהרה. ב. לא, אין דג כזה. ג. בים התיכון אין, אבל באוקיינוס יש. ד. בים אינן, אבל בנחלים ובאגמים יש.
4. מהם הסימנים שנקתבו בתורה לפיהם נבדיל בין עוף טמא לעוף טהור?
- א. עוף דורס שמקורו עגול. ב. עוף דורס שיש לו חמש אצבעות ברגליו. ג. לא נכתבו הסימנים, אלא שמות העופות הטמאים. ד. א' וב' נכונות.

שאלות עפ"י רש"י לכיתות ד' זה

5. "ויהי ביום השמיני" לאיזה תאריך הכוונה ומה ארע בו?
- א. א' בניסן ובו הוקם המשכן. ב. שמיני לחודש ניסן ובו הוקם המשכן. ג. א' בניסן ובו נימולו אהרון ובניו. ד. ח' בניסן ובו נימולו אהרון ובניו.
6. למה הכוונה "שרץ העוף" (פרק יא)?
- א. לעטלף. ב. לכל העופות שאינם כשרים לאכילה. ג. לשרצים מעופפים דקים ונמוכים כמו זבובים ויתושים. ד. אף תשובה לא נכונה.
7. "ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השריפה" מה למדו מפסוק זה?
- א. כל ישראל אחים. ב. כל ישראל ערבים זה לזה. ג. כולם צריכים להתאבל על צרה של תלמיד חכם. ד. כל התשובות נכונות.
8. על אהרון הכהן כתוב בפרק "וַיִּשָׂא אֶהָרֶן אֶת יָדָיו אֶל הָעַם וַיְבָרְכֵם..." איזו ברכה ברכם?
- א. ברכת כוהנים. ב. ברכה מיוחדת שחיבר לכבוד אירוע זה. ג. ברכת הבנים, הפרנסה וחיים טובים. ד. ברכם בברכת "ויהי נעם ה'..."

שאלות עפ"י רש"י לכיתות ו' עד ח'

9. "ולהורות את בני ישראל..." (פרק י') - מה למדו חז"ל מסמיכות הפסוקים בפרשה זו?
- א. שיכור אסור לו להורות. ב. מצווה חשובה להיות מורה. ג. לא למדו דבר. ד. מהכהנים יצאו גדולי ההוראה.
10. האם מותר לאכול דג שיש לו קשקשים כשהוא במים, אולם הוא משירים כשמוצאים אותו מהמים? (פרק יא)
- א. כן. ב. לא. ג. כן, בתנאי שנשארים עליו לפחות שני קשקשים. ד. כן בתנאי שנשאר עליו לפחות קשקש אחד.

שאלות לכיתות ה' עד ח' – ממפרשים אחרים על התורה

11. "וַיִּקְרַב אֶהָרֶן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת עֹגֶל הַחֻטָּאת..." (פרק ט') לפי פירוש האבן עזרא, בכספו של מי קנו את העגל הזה?
- א. בכספי כל העם, כי בא לכפר על חטא העגל. ב. בכספו של אהרון הכהן. ג. בכספם של אהרון וכל בניו. ד. אף תשובה לא נכונה.
12. "וַיִּתְצֵא אֶשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי ה'" (פרק י') לפי פירוש האבן עזרא, למה הכוונה "וימתו לפני ה'?"
- א. מתו בתוך המשכן. ב. מתו בנסותם להיכנס לקודש הקודשים. ג. מתו כשעשו דבר שחשבו שהוא רצוי לפני ה'. ד. במותם קידשו את שם ה'.

כללי השתתפות

לימוד פורה ומהנה

- ❖ להניח בתיבה בבית הכנסת הספרדי המרכזי, בבית משפחת בוחניק. או לדוא"ל - nimsin@zahav.net.il בתוך שבועיים.
- ❖ בין הפותרים נכון יוגרל ספר או שובר קניה בסך 20 ₪ למימוש בכלבו כוכבי, או במתנת חן. המתמידים חומש מלא יזכו בפרס ללא הגרלה.